

อาชญากรรมทางเพศในครอบครัว

รุ่งทิพย์ แซ่แง¹ และ ฌานิกา แซ่แง ชุกลิน²

วันที่รับบทความ: 18 มีนาคม 2568; วันที่แก้ไขบทความ: 31 มีนาคม 2568; วันที่ตอบรับเผยแพร่: 2 เมษายน 2568

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มุ่งวิเคราะห์พฤติกรรมอาชญากรและเหตุแห่งการก่ออาชญากรรมทางเพศในครอบครัว กรณีบิดากระทำต่อบุตร ซึ่งถือเป็นการละเมิดบรรทัดฐานและแบบแผนพฤติกรรมขั้นพื้นฐานของสถาบันครอบครัวอย่างร้ายแรง การกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลึกต่อตัวเหยื่อทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนส่งผลกระทบต่อเนื่องทางสังคมและกระบวนการยุติธรรม บทความนี้ทำการศึกษาผ่านการวิเคราะห์ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญา และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ร่วมกับการบูรณาการทฤษฎีทางด้านมานุษยวิทยา จิตวิทยา และอาชญาวิทยา จากการศึกษาพฤติกรรมและกรณีศึกษาทางสังคมพบข้อบ่งชี้ว่า อาชญากรรมทางเพศในครอบครัวมักเกิดขึ้นซ้ำอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน โดยอาศัยความเปราะบางของเหยื่อที่เป็นผู้เยาว์และช่องโอกาสในสถานะแวดล้อมที่ปราศจากผู้ดูแล (Capable Guardian) ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎีอาชญาวิทยาสามารถสรุปมูลเหตุสำคัญได้เป็น 3 มิติ ได้แก่ 1) ความผิดปกติทางชีวภาพและจิตเวช 2) ความบกพร่องในระบบการควบคุมตนเองและการขัดเกลาทางสังคม (Deficit of Superego) และ 3) ช่องว่างของบทลงโทษทางกฎหมายที่ไม่สามารถยับยั้งการเลือกกระทำผิดอย่างมีเหตุผล (Rational Choice) ของอาชญากรได้ บทความจึงนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการ อาทิ การเพิ่มความรุนแรงเด็ดขาดของบทลงโทษและการแยกผู้กระทำผิดออกจากสังคมอย่างถาวร การยกระดับสถานศึกษาให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย ตลอดจนการสร้างช่องทางรับแจ้งเหตุบนแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ไม่ตีตราเหยื่อ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดวงจรอาชญากรรมและเยียวยาผู้เสียหายอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: อาชญากรรมทางเพศ, บิดา, บุตร

¹ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง

Sex Crime in the Family

Rungtip Saengae¹ & Chanika Saenge Chooklin²

Received: March 18, 2025; Revised: March 31, 2025; Accepted: April 2, 2025

Abstract

This academic article provides a comprehensive behavioral and etiological analysis of intra-familial sex crimes, specifically focusing on paternal incestuous offenses against children. Such crimes represent a severe disruption of the socially prescribed roles and conventions inherent to the family institution. Paternal sexual deviance inflicts profound physical and psychological trauma on child victims while threatening broader social and legal stability. This article synthesizes relevant legal frameworks, including the Thai Penal Code and the Civil and Commercial Code, alongside theoretical perspectives from anthropology, psychoanalysis, and criminology. The contextual analysis of social cases reveals that these offenses typically transpire as chronic, repetitive victimizations, leveraging the child's vulnerability and capitalizing on environmental opportunities marked by the absence of a capable guardian. Theoretically, the etiology of paternal sexual offenses can be conceptualized through three interrelated dimensions: biological or psychological abnormalities, a critical failure in self-regulation and social socialization processes (Superego deficits), and penal limitations that fail to deter rational choice offending. Consequently, this article proposes strategic policy and practical recommendations, including maximizing legal deterrence through permanent incapacitation, transforming educational institutions into safe reporting zones, and establishing non-stigmatizing digital support platforms to effectively disrupt cycles of abuse and ensure sustainable victim recovery.

Keywords: Sex Crimes, Father, Child

¹ Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Prince of Songkla University, Suratthani Campus (Corresponding Author)

² Assistant Professor, Faculty of Science and Technology, Rajamangala University of Technology Srivijaya (Trang Campus)

บทนำ (Introduction)

จากข่าวอาชญากรรมไม่ว่าจะเป็นการกระทำความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ล้วนแล้วแต่ทำให้ประชาชนมีความรู้สึก ร่วมต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกโกรธผู้กระทำความผิด รู้สึกเสียใจกับผู้เสียหาย รวมถึงรู้สึกไม่ ปลอดภัยต่อตนเองจากการรับทราบข่าวอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคม และหนึ่งในการก่ออาชญากรรมที่ ส่งผลกระทบต่อจิตใจแก่ประชาชนในสังคมเป็นอย่างมาก คือ การก่ออาชญากรรมทางเพศ จากงานวิจัยพบว่า ประมาณร้อยละ 91 ของผู้เสียหายคดีทางเพศในประเทศไทย รายงานว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่รู้จักคุ้นเคยกัน (สุदारักษ์ สุวรรณานนท์, 2565) สังคมไทยจึงได้มีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา ความผิด เกี่ยวกับเพศ ในเรื่องการข่มขืนเท่ากับประหารเสมอมา ในบทความนี้ข้าพเจ้าจะทำการวิเคราะห์พฤติกรรม อาชญากรรม ในเรื่องอาชญากรรมทางเพศในครอบครัว กรณีผู้เป็นบิดากระทำต่อบุตร บิดาหมายความว่า พ่อ (ใช้ใน ที่สุภาพ) โดยปริยายหมายความว่า ผู้ให้กำเนิด (พจนานุกรมแปลไทย-ไทย ราชบัณฑิตยสถาน) บุตร มาจาก คำภาษาสันสกฤตว่า บุตร (อ่านว่า บุต-ตระ) หมายความว่า ผู้ที่ต้องป้อนนมป้อนน้ำให้ หมายถึง ลูกหรือลูกชาย ในภาษาไทย บุตร มีความหมายเหมือนภาษาสันสกฤต (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2554) หรือที่วิญญูชน ทั่วไปเรียกว่า พ่อและลูก ไม่ว่าลูกจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย บิดาและบุตรที่กล่าวในบทความนี้ คือ ผู้ที่มี สายโลหิตเดียวกัน โดยจะเป็นบิดาและบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างข่าวที่ถูก นำเสนอจากสื่อแขนงต่าง ๆ ที่มีการเผยแพร่เนื้อหาที่ผู้คนทั่วโลกสามารถเข้าถึงได้ 5 กรณี ดังต่อไปนี้

1. พ่อชาวจีนข่มขืนลูกแท้ ๆ นานกว่า 9 ปี ผู้เสียหายอาศัยอยู่กับพ่อแม่และน้อง ๆ โดยผู้เป็นแม่เป็นคน ที่ออกจากบ้านไปทำงาน ส่วนจำเลยอยู่บ้านดูแลลูกๆ โดยลูกสาวถูกข่มขืนครั้งแรกตอนอายุ 12 ปี ขณะที่เรียน อยู่ชั้นประถมปีที่ 6 จำเลย อายุ 58 ปี ถูกตั้งข้อหาข่มขืน 13 กระทั่งและลงนามอาญา 1 กระทั่ง (陳曉 欣, 2025) 2. พ่อแท้ ๆ อายุ 37 ปี ข่มขืนลูกสาวโดยจะอาศัยช่วงที่แม่ของผู้เสียหายเฝ้าที่แผง (สันนิษฐานว่า ประกอบอาชีพค้าขาย) แล้วตนเองกลับมามีการลวนลามข่มขืนหลายครั้งและเป็นเวลาหลายปี ตั้งแต่ลูก สาว ป.5 จนถึงตอนนี้อายุ 15 ปี (ข่าวออนไลน์ 7HD, 2568) 3. อาจารย์สาวหอบลูกชายวัย 7 ขวบ และลูกสาววัย 9 ขวบ หนีสามีที่เป็นอาจารย์ ม.ดัง ซึ่งเป็นพ่อแท้ ๆ โดยมีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศทั้งลูกสาวและลูกชาย ลูกทั้งสองเล่าว่าพ่อมันได้แอบล่วงละเมิดมานานนับปี จะลงมือข่มขืนช่วงที่แม่ออกไปทำงานหรือไปซื้อของนอก บ้าน โดยระหว่างที่ข่มขืนบางครั้งก็ทำร้ายร่างกายหากมีการขัดขืน (ไทยรัฐออนไลน์, 2563) 4. ศาลจังหวัด อุบลราชธานี อนุมัติออกหมายจับพ่อแท้ ๆ วัย 39 ปี ข่มขืนลูกสาวนานกว่า 8 ปี ตั้งแต่ 7 ขวบ จนถึงปัจจุบัน และได้ทำการห้ามลูกสาวไปโรงเรียน เพื่อบังคับให้นอนด้วยหรือถ้ากลับบ้านเช้าจะถูกตำหนิและทำร้าย ร่างกายด้วยความหึงหวง แม่ของผู้เสียหาย อายุ 36 ปี กล่าวว่าตนแต่งงานกับสามีและมีลูก 2 คน จากนั้นก็ เลิกรากัน โดยลูกสาวอยู่ภายใต้การดูแลของตาทั้งยาย เพราะตนต้องทำงานที่กรุงเทพฯ เมื่อลูกสาวอายุได้ 7 ขวบ อดีตสามีนำลูกสาวไปเลี้ยงเอง ห่างจากบ้านตายายประมาณ 5 กิโลเมตร (nattachat_c, 2565) 5. ผู้ต้องหาได้ก่อเหตุข่มขืนลูกสาวแท้ ๆ ของตัวเอง คือ ด.ญ.เอ (นามสมมติ) อายุ 14 ปี ซึ่งเด็กหญิงถูกพ่อล่วง

ละเมิดทางเพศตั้งแต่เรียนอยู่ชั้น ป.3 และถูกพ่อข่มขู่ไม่ให้นำเรื่องนี้ไปบอกกับใคร ไม่เช่นนั้นจะฆ่าให้ตาย ผู้เป็นแม่ก็เพิ่งทราบเรื่องหลังจากโรงเรียนประสานมา (AMARIN 34 HD, 2567)

จากทั้ง 5 กรณี มีสิ่งที่เหมือนกัน คือ 1. การก่ออาชญากรรมทางเพศไม่ได้เกิดขึ้นแค่ครั้งเดียวและมีการกระทำผิดซ้ำเรื่อยไปนานนับปี 2. การก่ออาชญากรรมทางเพศเริ่มต้นตั้งแต่เหยื่อยังเป็นเด็ก 3. ช่วงเวลาหรือสถานการณ์ในการก่ออาชญากรรมทางเพศจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เป็นมารดาหรือแม่ของเหยื่อไม่อยู่บ้าน มีเพียงบิดาและบุตรอยู่อาศัยเพียงลำพัง

สถาบันครอบครัวนั้น ผู้เป็นบิดาและบุตรมีการกำหนดสถานะทางสังคมไว้ ซึ่งไม่สามารถมีเรื่องเพศระหว่างกันได้ โดยครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันและใช้ชีวิตร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นสถาบันหลักเป็นแกนกลางของสังคมที่เป็นรากฐานสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิต ครอบครัวมีหลากหลายรูปแบบและหลายลักษณะ นอกเหนือจากครอบครัวที่ครบถ้วนทั้งบิดา มารดาและบุตร (การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2547) มิได้มีเฉพาะสังคมไทยเท่านั้นที่ให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวแต่ยังรวมไปถึงประเทศอื่น ๆ ทั่วโลกก็เป็นในลักษณะเดียวกัน สถาบันครอบครัว (บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่, 2565) เป็นสถาบันพื้นฐานแรกสุดและมีความสำคัญยิ่งของสังคม เพราะเป็นสถาบันที่เป็นจุดเริ่มต้นของสถาบันทั้งหลายในสมัยก่อนนั้นสถาบันครอบครัวทำหน้าที่เป็นทั้งสถาบันการศึกษา สถาบันเศรษฐกิจ และสถาบันการปกครอง หรืออาจกล่าวได้ว่า สถาบันครอบครัวทำหน้าที่ให้การศึกษาและความรู้ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในด้านเศรษฐกิจและปฏิบัติหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนสมาชิกของครอบครัวให้เป็นพลเมืองที่ดีตามบรรทัดฐานของสังคมสมาชิกในครอบครัวจึงปฏิบัติตนต่อกันตามสถานะของตนเอง การที่บิดาล่วงละเมิดทางเพศต่อบุตร เป็นการก่ออาชญากรรมทางเพศในครอบครัว ซึ่งทำให้บุตรรู้สึกหวาดกลัวจากการที่ผู้เป็นบิดาทำให้บ้านไม่อาจเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับบุตรได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “ไม่ควรมีเด็กคนใดต้องใช้ชีวิตอย่างหวาดกลัว” ปริญญาพร ดิษฐ์ประเสริฐ (อ้างถึงใน ยูนิเซฟ, 2018) เพราะ บุตรควรจะได้เติบโตมาในครอบครัวที่สามารถให้ความปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อจะได้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข ในกรณีศึกษาข้างต้นพบว่าเหยื่อหลายรายมีอาการป่วยทางจิตจากการกระทำของผู้เป็นบิดา ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการศึกษาเพื่อหาวิธีป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศในครอบครัว เมื่อคำว่าอาชญาวิทยา หมายถึง การศึกษาถึงอาชญากรรม และยังหมายความรวมถึงการศึกษาถึงการลงโทษด้วย เมื่อมีอาชญากรรมเกิดขึ้น สิ่งตามมาคือการลงโทษ เพราะจะถือว่าเป็นอาชญากรรมได้นั้น จำต้องมีการลงโทษ (อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ, 2548) และเพื่อศึกษาเหตุแห่งการก่ออาชญากรรม จึงมีวัตถุประสงค์ของการเขียนบทความ คือ 1. เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการก่ออาชญากรรมทางเพศในครอบครัว 2. เพื่อศึกษาทฤษฎีทางด้านมานุษยวิทยาจิตวิทยา และอาชญาวิทยา 3. เพื่อวิเคราะห์เหตุแห่งการก่ออาชญากรรมทางเพศในครอบครัวด้วยทฤษฎีทางด้านมานุษยวิทยา จิตวิทยาและอาชญาวิทยา ว่าเหตุใดบิดาจึงได้กระทำการก่ออาชญากรรมทางเพศต่อบุตร 4. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการก่ออาชญากรรมทางเพศในครอบครัว เพราะการเกิดอาชญากรรมย่อมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ประเทศ ประชาชน การเมือง เศรษฐกิจและสังคม

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางเพศในครอบครัว

1) ประมวลกฎหมายอาญา (สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์, 2563) ความผิดเกี่ยวกับเพศ

มาตรา 276 วรรค 1 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เชือดด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้นั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

ประมวลกฎหมายอาญา ความผิดเกี่ยวกับเพศ มาตรา 277 วรรค 1 ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ประมวลกฎหมายอาญา ความผิดเกี่ยวกับเพศ มาตรา 277 วรรค 2 ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ประมวลกฎหมายอาญา ความผิดเกี่ยวกับเพศ มาตรา 285 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ มาตรา 277 ตรี มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 หรือ มาตรา 283 เป็นการกระทำแก่บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา ญาติสืบสายโลหิต ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ ผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล หรือผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการอื่นใด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม

สรุปได้ว่า ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 276 คือ การข่มขืนกระทำชำเรา หมายความว่าได้กระทำชำเราโดยบุตรมิได้สมัครใจ หากบุตรสมัครใจบิดาย่อมไม่ผิดตามความในมาตรานี้ แต่ก็ได้มีการกำหนดอายุของบุตรเป็นเงื่อนไขให้ต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย โดยไม่ต้องพิจารณาถึงความสมัครใจเลย ตามมาตรา 277 วรรค 1 คือ การกระทำชำเราต่อบุตรที่อายุยังไม่เกิน 15 ปี และตามมาตรา 277 วรรค 2 คือ การกระทำชำเราต่อบุตรที่อายุยังไม่เกิน 13 ปี บิดาก็มีความผิดตามกฎหมายโดยไม่ต้องพิจารณาว่าบุตรได้ให้ความยินยอมหรือไม่ จาก 5 ข้อที่นำมาเป็นกรณีศึกษา ล้วนแล้วแต่เป็นการกระทำต่อบุตรที่อายุยังไม่เกิน 15 ปีทั้งสิ้น รวมทั้งไม่ได้รับความยินยอมจากบุตรทุกกรณี ความรับผิดชอบในการก่ออาชญากรรมทางเพศในครอบครัวที่เกิดขึ้นระหว่างบิดาและบุตร จึงมีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราต่อผู้สืบสันดาน บิดาจึงรับโทษหนักขึ้นตามมาตรา 285 และตามกรณีมาตรา 277 วรรค 2 มีโทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต

2) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 1450 ชายหญิงซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมาก็ดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้ ความเป็นญาติดังกล่าวมานี้ให้ถือตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

สรุปได้ว่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นี้ เป็นการบัญญัติถึงการห้ามทำการสมรสในผู้ที่สืบสายโลหิตเดียวกัน ซึ่งจะมีผลทำให้บุตรมีความผิดปกติ คือ (โอบจุฬ ตราชู, 2562) ส่งผลให้ลักษณะด้อยของโรคทางพันธุกรรม และสติปัญญาถูกฉายปรากฏออกมาได้ง่ายขึ้น จากเรื่องทฤษฎีเลือดชิด (Theory of

Inbreeding) ซึ่งจะมีผลต่อสิ่งมีชีวิต 2 ประการ คือ 1. ทำให้ลักษณะด้อย (Recessive) ทั้งที่ดีและไม่ดีปรากฏออกมาได้ง่ายขึ้น เช่น ความผิดปกติของสติปัญญา โรคทางพันธุกรรม มีผลต่อร่างกายหรืออายุของทายาท 2. ไม่ทำให้เกิดความหลากหลายของพันธุกรรม ลูกหลานออกมาจะมีความคล้ายคลึงพ่อแม่ ทำให้ไม่สามารถปรับตัวตามสภาวะสิ่งแวดล้อมได้ เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ เพราะไม่เกิดการวิวัฒนาการตามหลักการคัดเลือกโดยธรรมชาติ (natural selection) บิดาและบุตรมีข้อห้ามการสมรสกันตามกฎหมายอย่างชัดเจน แต่หากเกิดอาชญากรรมทางเพศในครอบครัวขึ้นแล้วมีการตั้งครรภ์จากเหตุดังกล่าว จนมีการคลอดและอยู่รอดเป็นทารก ก็จะส่งผลกระทบต่อเด็กที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมตามทฤษฎีเลือดชิด (Theory of Inbreeding) เป็นบุคคลที่มีความผิดปกติที่ทางการแพทย์อธิบายได้ จึงเป็นที่มาให้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ห้ามทำการสมรสระหว่างผู้ที่สืบสายโลหิตเดียวกัน

แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศในครอบครัว

1) ความหมายของอาชญากรรมทางเพศ

ไม่มีความหมายระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจง แต่สามารถตีความได้จากความหมายของคำดังต่อไปนี้

- (1) อาชญากรรม หมายถึง การกระทำความผิดทางอาญา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556)
- (2) อาชญากรรม หมายถึง ผู้ก่ออาชญากรรม ผู้กระทำความผิดที่เป็นคดีอาญา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556)
- (3) คำว่า อาญาและอาชญา หมายถึง โทษ ก็ได้ เช่น ถูกลงอาญา กฎหมายอาญา คดีอาญา ศาลอาญา อาชญากรรมและอาชญากรรม (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2552)
- (4) ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(8) “กระทำความผิด” หมายความว่า กระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น (สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์, 2563)
- (5) ล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual Harassment) เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ ใช้การข่มขู่บังคับใช้อำนาจโดยปฏิเสธสิทธิของบุคคลที่จะเลือก การละเมิดทางเพศจะมีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น มันมีผลกระทบหลายอย่าง ทั้งผลกระทบทางกายภาพ ทางอารมณ์และทางจิตใจ (Victorian Centres Against Sexual Assault) หรือมีความหมายว่า พฤติกรรมที่ฝ่ายหนึ่งแสดงออกถึงนัยยะทางเพศ ทำให้เหยื่อรู้สึกไม่ดี ถูกคุกคาม ไม่ปลอดภัย หรือถูกลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ซึ่งมีหลายรูปแบบ และสามารถสร้างบาดแผลทางใจให้กับเหยื่อ ไม่ว่าจะเป็น 1. สัมผัสทางกาย 2. คำพูด 3. สายตาและสีหน้า 4. ข้อความที่เขียนหรือพิมพ์สื่อถึงเรื่องทางเพศ 5. ท่าทาง (ปรานี ปวีณชนา)

สรุปได้ว่า อาชญากรรมทางเพศ หมายถึง การกระทำเกี่ยวกับเพศที่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา โดยไม่ต้องพิจารณาว่าเป็นความผิดตามประเพณีหรือบรรทัดฐานทางสังคมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือไม่ เช่น บิดามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวและมีการกระทำความผิดต่อบุตรอายุ 14 ปี โดยทั้งบุตร ครอบครัว และเครือญาติ ได้ให้ความยินยอม สนับสนุน กล่าวอ้างว่าถูกต้องตามวัฒนธรรมสังคมของตนเอง และเห็นว่า

เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องปกติของวัฒนธรรมทางสังคมของตนเองก็ตาม บิดาก็เป็นอาชญากรผู้ซึ่งก่ออาชญากรรมทางเพศในครอบครัวแล้ว

2) ผลกระทบที่ตามมาหลังจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ Sexual Harassment พรสขฯ หุ่นนิรันดร์ และคณะ)

(1) ผลกระทบด้านร่างกาย อาจเกิดการบาดเจ็บที่ไม่รุนแรงจนถึงขั้นรุนแรงมากจากการใช้กำลังขู่เช็ก โดยเฉพาะผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่เป็นเด็ก ผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจมีได้ดังนี้ ร่างกายบอบช้ำจากการถูกทำร้าย การติดเชื้อจากบาดแผล โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ หรืออาจถูกทำร้ายจนเสียชีวิต

(2) ผลกระทบด้านอารมณ์และจิตใจ อาจจะเป็นในระยะสั้นหรือระยะยาวโดยขึ้นอยู่กับสภาพจิตใจของแต่ละบุคคล ตลอดจนผู้ให้ความช่วยเหลือภายหลังจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ การบำบัดรักษาด้านจิตใจจากครอบครัว เหตุการณ์นี้อาจส่งผลทำให้เกิดอาการทางจิตอย่างรุนแรงได้ มักจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และจิตใจ ซึ่งมีผลต่อการปรับตัว รวมทั้งพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ ดังนี้

(2.1) เกิดความกลัว ความวิตกกังวลใจ ควบคุมสถานการณ์รอบตัวและรู้สึกช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ขาดความมั่นใจ มีอารมณ์โกรธ ฉุนเฉียวง่าย มีความรู้สึกที่ตนเองมีความแตกต่างไปจากคนอื่น

(2.2) รู้สึกอับอายจนเกิดภาวะเครียดและซึมเศร้า บางกรณีรุนแรงถึงขั้นคิดจะฆ่าตัวตาย

(2.3) เกิดความรู้สึกผิด และรู้สึกว่าตนเองไร้ค่า

(3) ผลกระทบด้านพฤติกรรมและบุคลิกภาพ อาจส่งผลให้มีพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่เปลี่ยนแปลงไป โดยอาจมีผลการเรียนที่แย่ลง อาจหนีออกจากโรงเรียน อาจหนีออกจากบ้าน หรือประชดชีวิตด้วยการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ใช้สารเสพติด ขายบริการทางเพศ การถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือทารุณกรรมทางเพศเป็นประจำหรือเป็นเวลานานในวัยเด็ก มีผลการศึกษาพบว่า เมื่อโตขึ้นพฤติกรรมทางเพศอาจผิดปกติไปด้วย เช่น มีพฤติกรรมยั่ววน มีพฤติกรรมที่ส่อทางเพศ และอาจมีแนวโน้มเป็นอาชญากรก่ออาชญากรรมทางเพศได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

(4) ผลกระทบต่อครอบครัวและชีวิตประจำวัน ได้แก่

(4.1) ถูกส่งไปอยู่ที่อื่น ถ้าพิจารณาว่าบิดามารดาไม่สามารถดูแลปกป้องบุตรหลานได้ หรือถ้าคนในครอบครัวเป็นผู้กระทำการล่วงละเมิดทางเพศ จำเป็นต้องแยกผู้ถูกรกระทำให้พ้นจากครอบครัว

(4.2) อาจถูกกล่าวโทษว่าเป็นต้นเหตุของเหตุการณ์ โดยอ้างว่าเป็นผู้ยั่ว หรือยินยอมให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศ ทำให้ผู้ถูกรกระทำเกิดความเครียด ความอับอาย รู้สึกเป็นปมด้อย จนต้องย้ายโรงเรียน ลาออกจากงานย้ายที่อยู่ และทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวแตกแยก ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมาอีกมากมาย

(4.3) ในกรณีที่ตั้งครรภ์ในวัยเรียน ซึ่งเป็นช่วงที่ไม่พร้อมจะมีบุตร อันนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ ทั้งปัญหาครอบครัวและสังคมตามมา

สรุปได้ว่า หลังจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศเหยื่อได้รับผลกระทบทั้งทางร่างกายและจิตใจ (ปรานี ปวีณชนา) ซึ่งส่งผลเสียต่อเหยื่อทั้งในระยะสั้นและยาว เพราะการถูก Sexual Harassment นับเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้เหยื่อรู้สึกหวาดกลัว คุกคาม และไม่ปลอดภัย 1. ผลทางร่างกาย (Physical Effects) ที่ตามมาจากความเครียด ส่งผลต่อร่างกายได้ทุกระบบ เช่น ปวดศีรษะ ปวดท้อง คลื่นไส้ อาเจียน เจ็บปวดตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เหนื่อยล้าอ่อนเพลีย มีผลต่อการกินการนอน 2. ผลทางจิตใจ (Emotional / Mental Health Effects) มีอาการกังวล เศร้าซึม โกรธ รู้สึกผิด โทษตัวเอง หดความมั่นใจในตัวเอง หวาดหวั่นกับอนาคตที่จะมาถึง อาจนำไปสู่การเจ็บป่วยโรคทางจิตเวช และยังส่งผลกระทบด้านพฤติกรรมและบุคลิกภาพ การใช้ชีวิตประจำวันของเหยื่อ รวมทั้งส่งผลกระทบต่อครอบครัวด้วย

3) Child Grooming สมบัติ ตาปัญญา (อ้างอิงใน Michael Welner, 2011)

พฤติกรรมการเข้าหาเด็กเพื่อละเมิดทางเพศ (Grooming) คนที่คิดจะละเมิดทางเพศต่อเด็ก (และสตรี) เริ่มจากดึงดูดเด็กให้เข้าใกล้โดยการสร้างความไว้วางใจก่อน บางครั้งอาจเข้าหาผู้ปกครองเด็กให้ไว้วางใจและยอมปล่อยให้เข้าใกล้ชิดหรืออยู่ตามลำพังกับเด็กได้ โดยอาจใช้เวลาหลายเดือนหรือหลายปี เพื่อก้าวข้ามการระวังป้องกันตัวของเด็กและเพิ่มการยอมรับการสัมผัสร่างกาย มักจะเป็นไปตามลำดับ ดังต่อไปนี้ เริ่มจากมองหาและเลือกคนที่ต้องการให้เป็นเหยื่อ มักเลือกคนที่มีความเปราะบางในด้านต่าง ๆ เช่น โหยหาความรักความอบอุ่น โดดเดี่ยวหรือผู้ปกครองละเลยแล้วสร้างความไว้วางใจ ผู้กระทำจะเฝ้าสังเกตและพยายามทำความรู้จักเหยื่อและรู้ว่าเหยื่อมีความต้องการอะไรบ้าง และจะตอบสนองความต้องการนั้นได้อย่างไร ผู้กระทำอาจเริ่มแนะนำ 'ความลับ' หรือการแอบทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยกันเพื่อให้เด็กไว้วางใจ เช่น ยอมให้เด็กทำอะไรบางอย่างที่ตามปกติผู้ปกครองจะไม่อนุญาตให้ทำ เริ่มมีบทบาทสำคัญในชีวิตเด็ก ผู้กระทำอาจเสนอตัวเข้ามาดูแลเด็กเวลาที่ผู้ปกครองไม่ว่าง หรือสร้างโอกาสที่จะได้อยู่ตามลำพังกับเด็กโดยไม่มีใครมาขัดจังหวะ ผู้ปกครองบางคนอาจตกหลุมพรางนี้เพราะดีใจที่มีคนมาสนใจหรือเอาใจใส่ลูก การแสดงออกทางเพศกับเด็กมักจะเริ่มจากการสัมผัสที่ดูเป็นธรรมชาติก่อน เช่น โดนตัวโดยบังเอิญหรือสัมผัสร่างกายโดยการหยอกหรือเล่นกับเด็ก เพื่อให้เด็กคุ้นเคยและจะได้ไม่ขัดขึ้นเมื่อยกระดับเป็นการสัมผัสแบบทางเพศมากขึ้นตามลำดับ และใช้การควบคุมพฤติกรรมหลังจากที่ผู้กระทำได้ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กแล้ว และต้องการที่จะทำต่อไปเรื่อย ๆ และบังคับให้เด็กทำตามความต้องการของตนเอง จะใช้การข่มขู่ หรือการสร้างความรู้สึกผิดเพื่อบังคับให้เด็กเก็บเรื่องนี้เป็นความลับ เช่น อาจพูดว่า 'ถ้าเอาเรื่องนี้ไปบอกแม่ แม่ก็จะเกลียดหนูนะ' หรือ 'ถ้าไปบอกใครฉันจะทำร้ายคนในครอบครัวเธอ' ผู้กระทำอาจดำเนินเด็กที่ปล่อยให้เรื่องนี้เกิดขึ้น หรือทำให้เห็นเป็นเรื่องปกติ โดยบอกเด็กว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเข้าหาเด็กเพื่อละเมิดทางเพศ มีรูปแบบที่หากเป็นบุคคลภายนอกจะต้องกระทำตามขั้นตอนเพื่อให้เด็กเกิดความไว้วางใจแล้วจึงกระทำมากขึ้นตามลำดับ แต่เมื่อผู้กระทำเป็นบิดาของเด็ก ทำให้สามารถข้ามขั้นตอนเหล่านั้นมาสู่การก่ออาชญากรรมทางเพศได้เลย เพราะบุตรมีความไว้วางใจบิดาและบิดาสามารถถูกเนื้อต้องตัวบุตรเป็นความธรรมดาอยู่แล้ว จึงทำให้บุตรง่ายต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศจากบิดา และเกรงกลัวต่อคำพูด การข่มขู่ของบิดา บุตรจึงจำใจร่วมมือให้ละเมิดทางเพศต่อไปโดยไม่กล้าบอกใคร

แนวคิดและทฤษฎีทางด้านมานุษยวิทยา

1) การจัดระเบียบสังคมทางมานุษยวิทยา เป็นเรื่องของการจัดการความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลในสังคมหนึ่ง ๆ ซึ่งเป็นทั้งความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคลกับกลุ่มบุคคล หรือระหว่างโครงสร้างทางสังคมในด้านต่าง ๆ อันได้แก่ ชุดของกฎเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ ที่คนส่วนใหญ่ในสังคมได้ตกลงกันเพื่อสร้างมันขึ้นมาใช้เป็นแนวทางกำหนดความสัมพันธ์นั้น ๆ รวมไปถึงการจัดการความสัมพันธ์ของตำแหน่งหน้าที่ ของฐานะภาพของคนในสังคม วัตถุประสงค์ของการจัดระเบียบทางสังคม คือ

(1) ความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้บุคคลในสังคมมีจุดยืน รู้จักกำหนดตำแหน่งแห่งที่ของตนในสังคมให้เป็นที่แน่นอน

(2) ได้รู้จักบทบาทและหน้าที่ต่อตนเองและต่อบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ทำให้ไม่เกิดความสับสน และก้าวก่ายสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน

(3) ทำให้สังคมมีระเบียบและสงบสุข การจัดระเบียบทางสังคมก็คือการสร้างกฎเป็นแนวทางนำพฤติกรรม ความสัมพันธ์ของคนในสังคมเป็นชุด ๆ และมีหลายชุด แต่ละชุดจะควบคุมพฤติกรรมแต่ละประเภท เช่น ชุดพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ ชุดพฤติกรรมทางครอบครัวและเครือญาติ ชุดพฤติกรรมทางศาสนา เมื่อผู้คนเข้าใจกฎเกณฑ์และยอมรับทำตามกฎอย่างมีประสิทธิภาพเรียกว่าเป็นโครงสร้างทางสังคม ครอบครัวเป็นกลุ่มบุคคลที่มีฐานะภาพ (Statuses) เป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ บุคคลกลุ่มนี้ผูกพันกันโดยบทบาทและหน้าที่ต่อกันทั้งทางกฎหมายและวัฒนธรรม หน้าที่ของบิดา มารดา คือ อุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนบุตร ส่วนสิทธิของลูกก็คือ การได้รับการเลี้ยงดูปกป้องจนเติบโต

สรุปได้ว่า การจัดระเบียบสังคม คือ การแบ่งความสัมพันธ์ของคนในสังคมเป็นชุด ๆ ชุดพฤติกรรมทางครอบครัวก็เป็นชุดหนึ่ง ซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างจากชุดพฤติกรรมอื่น ๆ คนในครอบครัวจึงแสดงออกแตกต่างจากชุดพฤติกรรมอื่น ๆ ไม่ว่าทางการกระทำ คำพูด และประพฤติปฏิบัติต่อกัน เมื่อการจัดระเบียบสังคมเป็นกฎเกณฑ์ทางสังคมที่เกิดจากการที่ทุกคนเป็นผู้ร่วมสร้างขึ้นมาให้คนปฏิบัติตาม การที่เกิดอาชญากรรมทางเพศในครอบครัวที่บิดากระทำต่อบุตรนั้นจึงเป็นการกระทำผิดตามทฤษฎีการจัดระเบียบสังคมทางมานุษยวิทยา

2) ทฤษฎีวัฒนธรรมและบุคลิกภาพ (Culture and Personality) ทฤษฎีของ Mead 1930 (นิยพรณ วรณศิริ, 2550) บุคลิกภาพของบุคคลนั้นจะขึ้นอยู่กับการปลูกฝังอบรมมาแต่วัยเด็ก ผู้ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาดีก็จะมีบุคลิกภาพดี ใครไม่ได้รับการอบรมเลยก็อาจจะอบรมตัวเองให้สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมได้ แต่อาจจะไม่มีบุคลิกภาพไม่ดีนักเพราะต้องมีปัจจัยอื่น ๆ ประกอบอยู่ด้วย เช่น สติปัญญา

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพของบุคคลมีความเกี่ยวเนื่องกับวัฒนธรรมโดยตรง ซึ่งมาจากครอบครัว หากเป็นการส่งต่อวัฒนธรรมที่ดีไปยังบุคคลตั้งแต่วัยเด็ก โดยบุคคลได้รับการอบรมสั่งสอนมาเป็นอย่างดีจะมีผลให้เกิดบุคลิกภาพที่ดีตามความคาดหวังของสังคม จะเห็นได้ว่าครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงที่จะส่งผลให้บุคคลมีแนวโน้มในการก่ออาชญากรรม ครอบครัวจึงต้องมีความพร้อมในการการอบรมสั่งสอนบุตรเพื่อให้บุตรเติบโตไปเป็นบิดาที่มีความเป็นบิดาตามโครงสร้างทางสังคม อันจะเป็นการป้องกันการก่ออาชญากรรมทาง

เพศในครอบครัว และอาจรวมไปถึงการป้องกันการก่ออาชญากรรมในรูปแบบอื่น ๆ ด้วย เว้นเสียแต่ว่าบิดาอาจมีความผิดปกติทางสติปัญญาแต่ไม่สามารถปฏิบัติตามการอบรมสั่งสอนที่ดีของครอบครัวได้

ทฤษฎีอาชญาวิทยาที่เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศในครอบครัว

1) ทฤษฎีทางชีววิทยา ที่อธิบายถึงลักษณะทางชีวภาพของมนุษย์กับความสัมพันธ์ของการเป็นอาชญากร นักทฤษฎีแพตริเซีย เจคอบส์ (Patricia Jacobs) และคณะ ได้ทำการศึกษาโครโมโซมของอาชญากร เมื่อ ค.ศ. 1965 พบว่า อาชญากรจะมีโครโมโซมผิดปกติกว่าคนทั่วไป คือ มีโครโมโซม Y มากกว่าหนึ่งตัว เป็น XYY จึงมักจะมีลักษณะผิดปกติ เช่น ก้าวร้าว อารมณ์ร้อน และมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (สุพิศวง ธรรมพินทา, 2543)

สรุปได้ว่า การเกิดอาชญากรรมทางเพศในครอบครัว อาจมีแนวโน้มเกิดมาจากโครโมโซมที่ผิดปกติอยู่ในสภาพทางกายบิดา โดยบุคลิกภาพของบิดาไม่สามารถเกิดจากการเรียนรู้หรือการอบรมสั่งสอนได้ เพราะได้มีโครโมโซมของอาชญากรติดตัวมาตั้งแต่เกิดแล้ว จึงทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน แต่การที่จะกล่าวอ้างว่าเหตุแห่งการก่ออาชญากรรมของบิดามาจากทฤษฎีทางชีววิทยานั้น จะต้องทำการตรวจร่างกายเพื่อเป็นการยืนยันข้อเท็จจริง เพราะ เหตุแห่งการกระทำที่แตกต่างกันย่อมจะนำไปสู่บทลงโทษที่แตกต่างกันด้วย เช่น นอกจากการจำคุก อาจต้องมีกระบวนการอื่นควบคู่ไปด้วย

2 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) (ต้องรัก จิตรบรรเทา, 2562) ได้คิดทฤษฎีจิตวิเคราะห์ขึ้น เพื่อศึกษาจิตของมนุษย์ที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มนุษย์แสดงออก โครงสร้างบุคลิกภาพประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

(1) อิด (ID) จิตไร้สำนึก เป็นส่วนที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิด ทั้งความอยาก ความต้องการ ตัณหา รวมไปถึงสัญชาตญาณทั้งหลายที่สิ่งมีชีวิตพึงมี เพื่อให้ได้มาซึ่งความพอใจ โดยพลังส่วนนี้จะไม่นำถึงความถูกต้อง

(2) อีตตา (Ego) เป็นส่วนของความรู้และความเข้าใจ การใช้เหตุผล เกิดขึ้นจากการเรียนรู้เมื่อได้เติบโตขึ้น ในส่วนนี้จะทำงานโดยการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายและการแสวงหาวิธีการเพื่อตอบสนองความต้องการของอิด โดยที่ไม่ไปขัดกับสิ่งที่ซูเปอร์อีโกกำหนดไว้

(3) อีโอะตตา (Superego) ความรับรู้ผิดชอบชั่วดี เป็นส่วนที่เกิดจากการเรียนรู้ถึงกฎระเบียบ กติกา กฎหมาย ศีลธรรม เป็นส่วนที่คอยเตือนบุคคลให้รู้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีระดับของซูเปอร์อีโกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับการเลี้ยงดูและสังคมแวดล้อมที่บุคคลนั้นเติบโตขึ้นมา การจะเกิดอีโอะตตา (Superego) ได้ ต้องมาจากทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการทางสังคม (Social Process Theory) เพื่อให้ได้บุคลิกภาพตามแนวที่สังคมต้องการ โดยกระทำตามกระบวนการขัดเกลาทางสังคม มี 2 วิธี คือ 1. การขัดเกลาทางสังคมโดยตรง 2. การขัดเกลาทางสังคมโดยอ้อม องค์การที่ทำหน้าที่ขัดเกลาทางสังคม มีดังนี้ 1. ครอบครัว 2. โรงเรียน 3. กลุ่มเพื่อน 4. สถาบันศาสนา 5. สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ในตัวบุคคลคนหนึ่งจะมีบุคลิกภาพในตนเองโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ อิด อีตตา อีโอะตตา อิด คือ สิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดหรือที่เรียกกันว่าสันดานดิบ อีตตา คือ ส่วนที่ทำหน้าที่ในการ

ตอบสนองต่อความต้องการของอดีต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม เช่น เมื่อหิวก็กิน เมื่อว่างก็นอน เมื่อมีความต้องการทางเพศก็มีเพศสัมพันธ์ แต่อดีตไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลได้ทุกเรื่อง เพราะสังคมมีกฎเกณฑ์ กฎหมาย จารีตประเพณี มีโครงสร้างทางสังคมวางกรอบในการแสดงบุคลิกภาพเอาไว้ อดีตจึงเป็นส่วนในการควบคุมบุคลิกภาพของบุคคล ซึ่งอดีตอันนี้เกิดจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมจากสังคมที่เล็กที่สุดคือครอบครัว ไปถึงสังคมขนาดใหญ่ อดีตเป็นตัวควบคุมการทำงานของอดีตและอดีตเพื่อให้บุคคลมีบุคลิกภาพตามบรรทัดฐานของสังคม ขณะที่คนเราเติบโตขึ้น มีอายุเพิ่มขึ้น สันดานดิบก็ยังคงมีอยู่ มิได้หมดไปในขณะที่บุคคลเติบโตขึ้น มีอายุเพิ่มขึ้น และรอจังหวะที่จะแสดงออกมาในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แรงกระตุ้นในทางเพศและความก้าวร้าว หากอดีตได้ทำการควบคุมไว้ ก็แนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมได้ความสามารถในการควบคุมตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งหากบิดาเป็นผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูงที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด (อดีต) บิดาก็จะทำการตอบสนองต่อความต้องการทางเพศของตนเอง (อดีต) ซึ่งหากบิดาได้ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมมาเป็นอย่างดี อาชญากรรมจะไม่เกิดขึ้น เพราะสามารถควบคุมตนเองได้ แต่หากบิดาได้เข้าสู่กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ไร้ประสิทธิภาพ ก็จะทำให้บิดามีแนวโน้มที่จะควบคุมตนเองตามอดีตไม่ได้ และได้กระทำการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง คือการก่ออาชญากรรมทางเพศนั่นเอง

3) ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ภายใต้สมมติฐานที่ว่า พฤติกรรมอาชญากรรมที่เบี่ยงเบนไปสู่การก่ออาชญากรรมเป็นผลมาจากพันธะต่อสถาบันทางสังคมที่อ่อนแอหรือถูกทำลายลง องค์ประกอบของพันธะทางสังคมนั้น มีองค์ประกอบ ดังนี้ พรชัย ชันดีและคณะ (อ้างถึงใน สันตฤกษ์ บุญช่วย และ จตุพร ธีราภรณ์, 2561)

(1) ความผูกพัน (Attachment) หมายถึง การที่บุคคลมีความผูกพัน หรือความรักใคร่กับบุคคลอื่น หรือมีความสนใจกับความรู้สึกนึกคิดของบุคคลอื่น ซึ่งความผูกพันนี้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลมีการพัฒนาการยอมรับค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม ส่งผลให้บุคคลสร้างความรู้สึกรู้สึกสามัญสำนึกที่จะควบคุมตนเองให้เป็นบุคคลที่ดีในสังคม ดังนั้นความผูกพันจึงเป็นองค์ประกอบด้านอารมณ์หรือด้านความรักของพันธะหรือสัญญาผูกมัดที่บุคคลมีต่อสังคม

(2) ข้อผูกมัด (Commitment) หมายถึง การที่บุคคลถูกผูกมัดกับการดำเนินชีวิตตามทำนองคลองธรรมของสังคม กล่าวคือได้ศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะประกอบอาชีพโดยสุจริต มีครอบครัวที่อบอุ่นและเพื่อที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต ส่งผลให้บุคคลไม่อยากกระทำผิดกฎหมาย เนื่องจากจะเป็นการเสี่ยงต่อการสูญเสียความสำเร็จในชีวิต ดังนั้นข้อผูกมัดจึงเป็นองค์ประกอบด้านความมีเหตุผลของพันธะ หรือสัญญาผูกมัดที่บุคคลมีต่อสังคม

(3) การเข้าร่วม (Involvement) หมายถึง การที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม เช่น ทำงาน มีกิจกรรมครอบครัว ร่วมกิจกรรมทางศาสนา ฯลฯ เป็นเหตุให้บุคคลถูกจำกัดเวลาที่จะไปประกอบอาชญากรรม เนื่องจากเวลาส่วนมากได้ถูกใช้ให้หมดไปกับกิจกรรมของสังคม ดังนั้นการเข้าร่วมถือว่าเป็นองค์ประกอบด้านกิจกรรมของพันธะ หรือสัญญาข้อผูกมัดที่บุคคลมีต่อสังคม

(4) ความเชื่อ (Belief) หมายถึง ระดับของความเชื่อถือที่บุคคลมีต่อค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม หากบุคคลมีระดับความเชื่อต่อค่านิยมและบรรทัดฐานในสังคมสูง ก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่กระทำความผิดกฎระเบียบของสังคม ดังนั้นความเชื่อจึงเป็นองค์ประกอบด้านจริยธรรมของพันธะหรือสัญญาผูกมัดที่บุคคลมีต่อสังคม (สันตสุข บุญช่วยและคณะ, 2561) ทฤษฎีควบคุมทางสังคม (Social Control Theories) มีแนวคิดพื้นฐานว่า คนเราอาจมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เว้นแต่ จะมีสิ่งใดมายับยั้งและให้เกิดการควบคุม หรือยับยั้งการก่ออาชญากรรมก็คือความผูกพันที่มีต่อครอบครัว สถานศึกษา หรือสถาบันทางสังคม ถ้าความผูกพันอ่อนแอลงหรือสลายลง ย่อมจะทำให้บุคคลถูกปลดปล่อยจากสิ่งยับยั้ง จนทำให้เขามีอิสระในการก่ออาชญากรรม (นิมิต ท้าวพานต์, 2561)

สรุปได้ว่า คนเราอาจมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ เช่น ก้าวร้าว จะก่ออาชญากรรม แต่หากมีสิ่งใดมายับยั้งหรือควบคุมการก่ออาชญากรรมได้ ก็คือความผูกพันที่มีต่อครอบครัว สถานศึกษา หรือสถาบันทางสังคม หากบุคคลมีระดับความเชื่อต่อค่านิยมและบรรทัดฐานในสังคมสูง ก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่ก่ออาชญากรรม จะเคารพและกระทำตามกฎระเบียบของสังคม ดังนั้นความเชื่อจึงเป็นองค์ประกอบด้านจริยธรรมของพันธะหรือสัญญาผูกมัดที่บุคคลมีต่อสังคม ถ้าความผูกพันอ่อนแอหรือสลายลง ย่อมจะทำให้บุคคลมีแนวโน้มเป็นอาชญากร หากแต่บุคคลคนนั้นได้เติบโตมาท่ามกลางความผูกพัน อย่างน้อยที่สุดคือสถาบันครอบครัว หากมีความรักความอบอุ่นจะทำให้บุคคลยับยั้งชั่งใจในการก่ออาชญากรรม เพราะบุคคลนี้ย่อมมีความเข้มแข็งทางจิตใจ ในการเลือกปฏิบัติตนไปตามบรรทัดฐานที่ติงามของสังคม

4) ทฤษฎีการเลือกอย่างเป็นเหตุเป็นผล (Rational Choice Theory) มีสมมติฐานมาจากแนวคิดของสำนักคลาสสิกในเรื่องของเจตจำนงอิสระ (Free Will) ที่ว่าธรรมชาติของมนุษย์จะเลือกที่จะมีพฤติกรรมแบบใด โดยการคำนวณจากสิ่งที่สนองต่อความพึงพอใจของตน โดยเชื่อว่าบุคคลเป็นผู้มีอิสระในการกระทำและการเลือกที่จะมีพฤติกรรมผิดกฎหมายขึ้นอยู่กับสิ่งที่บุคคลได้รับความพึงพอใจหรือผลประโยชน์สูงสุด ซึ่งความพึงพอใจหรือผลประโยชน์นั้นไม่ได้หมายถึงเฉพาะในลักษณะของทรัพย์สิน แต่ยังรวมถึงผลประโยชน์หรือความพอใจด้านจิตใจด้วย และบุคคลนั้นได้ชั่งน้ำหนักระหว่างผลประโยชน์ที่ได้รับกับความเสี่ยงในการถูกจับกุม อัตราโทษที่ได้รับ ก่อนที่จะกระทำความผิดอาชญากรรมต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทั่วไป ได้แก่ โอกาสในการกระทำผิด ผลเสีย ผลประโยชน์ ตลอดจนความเสี่ยง รวมทั้งแรงกระตุ้นและมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดของอาชญากร ซึ่งหลังจากที่ได้คำนวณถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชญากรรมแล้ว จึงตัดสินใจว่าจะประกอบอาชญากรรมหรือไม่ (นิมิต ท้าวพานต์, 2561) สำหรับทฤษฎีการเลือกอย่างเป็นเหตุเป็นผล มีสมมติฐานพื้นฐานที่สำคัญเกี่ยวกับบุคคล คือ การที่บุคคลทุกคนเป็นบุคคลที่รู้ถึงทางเลือกทุก ๆ ทางที่มีอยู่ (Preferences) รู้ถึงข้อจำกัดในทางเลือกนั้น ๆ (Constraints) รู้ถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในการเลือก แต่ละทางเลือก (Outcomes) และรู้ถึงข้อมูลที่น่าไปสู่การจัดลำดับความสำคัญของทางเลือกที่มีอยู่ได้ (Preference Ordering) ในส่วนของการจัดลำดับทางเลือกที่มีอยู่นั้น จอห์น เอลสเตอร์ (Jon Elster) ได้เสนอว่าบุคคลแต่ละคนอาจใช้วิธีการแปลงทางเลือกที่มีอยู่ให้เป็นตัวเลขในเชิงคณิตศาสตร์ โดยทางเลือกที่ให้อรรถประโยชน์ (Utility) สูงสุดย่อมมีตัวเลขสูงที่สุด ดังนั้น บุคคลที่มีเหตุมีผล (Rational Actor) ย่อมสามารถตัดสินใจในการเลือกได้อย่างเหมาะสม ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้เรียกว่า “ฟังก์ชันอรรถประโยชน์” (The Utility Function) Elster มนุษย์

ในฐานะบุคคลที่มีเหตุมีผล จึงทำทุกวิถีทางเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองตามหลักเศรษฐศาสตร์ (จักรีไชยพินิจ, 2560)

สรุปได้ว่า บุคคลทุกคนมีอิสระที่จะกระทำการหรืองดเว้นกระทำการ ซึ่งการตัดสินใจนั้นมาจากการชั่งน้ำหนัก บิดาย่อมทราบดีถึงบทบัญญัติทางกฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ แม้จะไม่ได้รู้ถึงรายละเอียดของตัวบทกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แต่ในฐานะพลเมือง ย่อมทราบดีว่าการกระทำซ้ำเรา บุตรนั้นย่อมมีความผิดตามกฎหมาย แต่การลงโทษที่ไม่มีความเหมาะสมกับการกระทำความผิดอาจทำให้บิดาที่แม้จะรู้ว่าสิ่งที่ตนกระทำไปนั้นต้องได้รับโทษตามกฎหมาย แต่เมื่อใช้วิธีการแปลงทางเลือกให้เป็นตัวเลขในเชิงคณิตศาสตร์อาจจะพบว่า ผลตอบแทนที่ได้รับนั้นคุ้มค่าที่จะเข้าไปเสี่ยงภัย หรือหากถูกจับกุม บทลงโทษก็เป็นสิ่งที่ตนรับได้ ไม่ได้สร้างความเกรงกลัวถึงขนาดให้ตนไม่กล้าที่จะกระทำความผิดตามกฎหมาย ก่อนที่จะก่ออาชญากรรม บิดาต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อม ได้แก่ โอกาสในการกระทำผิด ผลเสีย ผลประโยชน์ ตลอดจนความเสี่ยง รวมทั้งแรงกระตุ้นและมูลเหตุจูงใจในการก่ออาชญากรรมของตนเอง เมื่อคำนวณถึงปัจจัยต่าง ๆ แล้ว จึงจะตัดสินใจว่าจะประกอบอาชญากรรมหรือไม่

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศในครอบครัว

1) ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) (สุขมา อรุณจิต และ วุฒิพล มั่นเหมาะ, 2559) สามารถนำมาใช้ในการอธิบายถึงสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม ทั้งนี้ Ronald V. Clarke John Eck. (2003: 26) มี 3 ด้าน คือ 1. ผู้กระทำความผิด (Offender) 2. เหยื่อ (Victim) 3. โอกาส (Opportunity) หมายถึง ช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสม เมื่อสถานการณ์ครบองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน จะทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น ทฤษฎีนี้มีการนำเสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมหรือการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น โดยต้องไม่ทำให้องค์ประกอบครบสามประการ เพราะหากขาดด้านใดด้านหนึ่งไป อาชญากรรมจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย เช่น หากมีเพียงผู้กระทำความผิดและเหยื่อ แต่ไม่มีโอกาส หรือช่วงเวลาที่เหมาะสม อาชญากรรมก็จะไม่เกิดขึ้น

สรุปได้ว่า การเกิดอาชญากรรมได้นั้นต้องประกอบไปด้วย ผู้กระทำความผิด เหยื่อ และโอกาส จากข้อ 5 กรณีศึกษา พบสิ่งที่ตรงกันว่าผู้กระทำความผิด คือ บิดา เหยื่อ คือ บุตรของตนเอง และจะเกิดขึ้นเฉพาะช่วงเวลาที่ยอดและบุตรอยู่ด้วยกันเพียงลำพัง หรือในขณะที่มารดาไม่อยู่บ้านเท่านั้น จึงเกิดอาชญากรรมทางเพศในครอบครัวขึ้น หากมารดา สมาชิกในครอบครัว เครือญาติ สถาบันการศึกษา บุคคลใกล้ชิดหรือบุคคลที่เหยื่อไว้วางใจ ได้รับรู้เหตุการณ์อาชญากรรมทางเพศที่บุตรเป็นเหยื่อ อาจจะต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเช่นการแยกกันอยู่อาศัยระหว่างบิดาและบุตร เมื่อขาดบิดาซึ่งเป็นผู้กระทำความผิด ก็จะไม่ครบตามองค์ประกอบสามประการ ก็จะเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรมขึ้นอีก

2) ทฤษฎีการลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง (Deterrence Theory)

วิธีการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในสมัยก่อน คือการประหารชีวิตผู้กระทำความผิด เพราะ เชื่อว่ากฎแห่งความรุนแรงโหดร้ายอย่างที่สุดเป็นวิธีการที่ดีกว่า การลงโทษไม่ใช่เพื่อความยุติธรรม แต่เพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเท่านั้น สำนักคลาสสิกเป็นทฤษฎีในช่วงคริสต์ศตวรรษที่สิบแปด (อภีรัตน์

เพ็ชรศิริ, 2548) มีแนวคิดว่าการลงโทษนั้นสามารถข่มขู่และยับยั้งตัวผู้กระทำความผิดที่ได้รับโทษ และบุคคลอื่นที่ได้เห็น ได้รับรู้ได้เกิดความเกรงกลัวโทษ จนไม่กล้ากระทำความผิดขึ้นอีก การลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง มีวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ คือ 1. เพื่อยับยั้งตัวผู้กระทำความผิดที่ถูกลงโทษไม่ให้กระทำความผิดซ้ำอีก เพราะเกิดความกลัวในโทษที่ได้รับ 2. เพื่อยับยั้งบุคคลอื่นมิให้กระทำความผิด เนื่องจากได้เห็นทฤษฎีการลงโทษว่ามีผลร้ายแรงจากการกระทำความผิด เป็นการป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้นอีกนั่นเอง ซีชาร์ เบ็คคาเรีย อธิบายว่า การลงโทษที่สามารถข่มขู่ยับยั้งผู้กระทำความผิดได้นั้นควรจะต้องมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ 1.การลงโทษต้องทำด้วยความรวดเร็ว 2. ความแน่นอนในการลงโทษ และ 3. ความเคร่งครัดหรือความรุนแรงในการลงโทษ (ณัฐวัฒน์ สุทธิโยธิน, 2557)

สรุปได้ว่า ผู้กระทำความผิดต้องได้รับการลงโทษที่มีความรวดเร็ว แน่นนอนและรุนแรง เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม คือไม่ให้มีการกระทำความผิดซ้ำอีกและเป็นตัวอย่างให้แก่บุคคลทั่วไปกลัวการถูกลงโทษ แสดงให้เห็นเป็นข้อมูลได้ว่า การลงโทษด้วยเรือนจำนั้นไม่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของทฤษฎีนี้ เพราะไม่สามารถข่มขู่ยับยั้งให้ทั้งผู้กระทำความผิดและบุคคลอื่นเกรงกลัวต่อการถูกลงโทษ ในปัจจุบันนี้ยังคงมีข่าวผู้กระทำความผิดในเรื่องการก่ออาชญากรรมทางเพศในครอบครัวรายใหม่อยู่เรื่อย ๆ

3) ปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทางเพศในครอบครัว

ในกรณีการก่ออาชญากรรมทางเพศในครอบครัว มีโทษสูงสุด คือ จำคุกตลอดชีวิต เฉพาะในกรณีการกระทำชำเราแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี แม้ว่าในประเทศไทยจะมีการเรียกร้องบทลงโทษ "ข่มขืนเท่ากับประหาร" (ชัยยศ ยงค์เจริญชัย, 2562) โดยเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2562 เว็บไซต์ราชกิจจานุเบกษาเผยแพร่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยเรื่องการกระทำชำเรา และมีผลบังคับใช้ทันที โดยได้เพิ่มโทษการก่อคดีข่มขืนสูงสุดเป็นประหารชีวิต แต่เฉพาะในกรณีที่เหยื่อถึงแก่ความตายเท่านั้น และโทษประหารชีวิตก็แทบจะไม่ได้เกิดขึ้นจริงเลยในประเทศไทยแม้จะมีคำพิพากษาให้ลงโทษประหารชีวิตก็ตาม มีข้อมูลว่า ตั้งแต่ปี 2478-2567 (SDG MOVE, 2567) ไทยบังคับโทษประหารชีวิตไปแล้ว จำนวน 325 คน แบ่งเป็น ยิงเป้า 319 คน และฉีดยาพิษให้ตาย จำนวน 7 คน ซึ่งในทางปฏิบัติไทยลงนามในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนให้ยกเลิกโทษประหารชีวิต และหากไม่มีการประหารนักโทษภายใน 10 ปี จะเป็นการยกเลิกโทษประหารชีวิตโดยปริยาย แต่ได้มีการลงโทษประหารชีวิต เมื่อปี 2561 ในรอบ 9 ปี ทำให้ไทยอยู่ในสถานะที่ยังไม่ยกเลิกโทษประหารชีวิต เหมือนเป็นการลงโทษประหารชีวิตเพื่อยังคงให้มีบทลงโทษนี้อยู่ในกฎหมาย ส่วนทางด้านของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล (Amnesty international Thailand) ได้พยายามสื่อสารกับสาธารณะในประเด็นยกเลิกโทษประหารชีวิต ว่าไม่ใช่เป็นการช่วยเหลือฆาตกร แต่การลงโทษประหารชีวิตเป็นการปฏิเสธสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่สุดสำหรับบุคคล เป็นการละเมิดสิทธิในการมีชีวิตซึ่งได้รับการรับรองไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และต้องการจะให้เกิดการสร้างระบบการป้องกันที่มีมาตรฐาน เพื่อลดอาชญากรรมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพมิให้เกิดเหตุการณ์ซ้ำ

สรุปได้ว่า อย่างที่กล่าวไว้ข้างต้นว่าการก่ออาชญากรรมทางเพศมิใช่ส่งผลกระทบเพียงแต่ต่อตัวผู้เสียหายและครอบครัวเท่านั้น ยังส่งผลกระทบไปยังประชาชนทั่วไป การเมือง เศรษฐกิจและสังคม ไม่ด้าน

ใดก็ตามหนึ่ง จึงมีการเรียกร้องให้มีการลงโทษที่รุนแรงและโหดร้าย คือการประหารชีวิต แต่ก็มียุติธรรมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่เห็นว่า การลงโทษประหารชีวิตมิได้เป็นการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน การลงโทษประหารชีวิตจึงยังคงมีการถกเถียงกันในประเทศไทย จากกรณีศึกษาจะเห็นได้ว่าผู้เป็นบิดาเป็นผู้กระทำผิดคดีนี้ เพราะได้กระทำต่อบุตรนานนับปีจนกว่าบุตรจะมีความกล้าในการเปิดเผยเรื่องราว บ่งบอกได้ว่าบิดามีได้มีความรู้สึกผิดต่อการกระทำของตนเองเลย จึงคิดว่าการแยกบุคคลประเภทนี้ออกจากสังคมเป็นการถาวร จึงจะเป็นการดีต่อเหยื่อ ประชาชน การเมือง เศรษฐกิจและสังคม จะเป็นการลงโทษโดยการจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต โดยพิจารณาจากพฤติการณ์แห่งการกระทำของบิดา แต่ไม่ควรให้ออกมาใช้ชีวิตในสังคมได้อีก

สรุป (Conclusion)

อาชญากรรมทางเพศในครอบครัวที่บิดาได้กระทำต่อบุตร ได้ทำการศึกษาจากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ความหมายของอาชญากรรมทางเพศในครอบครัว ทฤษฎีทางด้านมานุษยวิทยา ทฤษฎีทางด้านจิตวิทยา ทฤษฎีทางด้านอาชญาวิทยา ทฤษฎีการลงโทษและ 5 กรณีตัวอย่างเรื่องอาชญากรรมทางเพศในครอบครัวที่เป็นข่าวทางสังคม เมื่อได้ทำการศึกษาแล้วพบว่า ตามทฤษฎีการจัดระเบียบสังคมทางมานุษยวิทยา มีการจัดแบ่งชุดพฤติกรรมเพื่อกำหนดความสัมพันธ์ของตำแหน่ง หน้าที่ สถานะภาพ ระหว่างบุคคลในชุดพฤติกรรมนั้น ๆ บิดาและบุตรถูกจัดให้อยู่ในชุดพฤติกรรมทางครอบครัวและเครือญาติ ซึ่งการปฏิบัติของบิดาต่อบุตรนั้นย่อมต้องแตกต่างจากการที่บิดาปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ๆ เพราะตนอยู่ในฐานะภาพของความเป็นบิดา การที่บิดาก่ออาชญากรรมทางเพศต่อบุตรจึงเป็นเรื่องที่ผิดไปจากโครงสร้างทางสังคม พฤติกรรมดังกล่าวอาจเกิดจากความบกพร่องทางการอบรมสั่งสอนมาแต่วัยเด็ก ทำให้บุคลิกภาพไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม ตามทฤษฎีวิวัฒนาการและบุคลิกภาพ และอาจมีสาเหตุดังนี้ คือ 1. บิดามีโครโมโซมของอาชญากร ตามทฤษฎีทางชีววิทยา หรืออาจมีความผิดปกติทางจิต หากเป็นเช่นนี้ครอบครัวจึงไม่อาจทำการอบรมสั่งสอนให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพตามบรรทัดฐานของสังคมได้ ซึ่งต้องทำการตรวจโดยวิทยาการทางการแพทย์ 2. บิดาเป็นบุคคลปกติที่ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ คือ บุคลิกภาพของบุคคลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ Id Ego และ Superego ยกตัวอย่างจากข่าวกรณีศึกษาดังนี้ หากบิดามีความต้องการทางเพศเป็นอันดับต้น (Id) ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด เมื่อบิดาเติบโตขึ้นและเรียนรู้ว่าวิธีการตอบสนองต่อความต้องการของตนเองคือการมีเพศสัมพันธ์แล้วจะทำให้ตนเองมีความสุข (Ego) ซึ่งบุคคลทั่วไปก็อาจจะมี Id และ Ego ที่เหมือนกับผู้เป็นบิดา แต่หากบิดาและบุคคลทั่วไปที่เวลานั้น มีส่วนของจิตสำนึกที่ดี (Superego) มีความรับรู้ผิดชอบชั่วดี ซึ่งส่วนนี้จะมาจากการผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ถ้าได้ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมมาเป็นอย่างดี ก็จะไม่ลงมือก่ออาชญากรรม คือสามารถควบคุมอารมณ์ทางเพศหรือควบคุมไม่ให้ตนเองก่ออาชญากรรมได้ การที่บิดาก่ออาชญากรรมทางเพศต่อบุตร บ่งบอกได้ว่า Superego ของบิดามีความบกพร่อง คือไม่สามารถควบคุมการทำงานของ Id และ Ego ได้ อาจต้องย้อนกลับไปดูถึงสภาพครอบครัว การเลี้ยงดู สภาพแวดล้อมที่เติบโตมา สถาบันการศึกษา กลุ่มเพื่อน ก็อาจจะพบเจอเหตุแห่งพฤติกรรมของบิดาที่เบี่ยงเบนไปสู่การก่ออาชญากรรมทางเพศในครอบครัว และตามทฤษฎีความผูกพันทางสังคมยังสามารถอธิบาย ว่าอาจ

เป็นผลมาจากพันธะต่อสถาบันทางสังคมที่อ่อนแอ กระบวนการขัดเกลาทางสังคมตามทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการทางสังคม จึงสำคัญอย่างมากต่อการเติบโตมาของผู้เป็นบิดา เมื่อบิดาไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้แล้วก็อาจจะให้เหตุผลกับตนเองแล้วว่า การกระทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อเขามากกว่าการถูกล่วงโทษ และมีสมมติฐานในเรื่องเจตจำนงอิสระว่า เมื่อชั่งน้ำหนักระหว่างผลประโยชน์ที่ได้รับคือการได้รับการตอบสนองต่อความต้องการทางเพศของตน กับความเสี่ยงในการถูกจับกุมหรือการถูกล่วงโทษตามกฎหมาย ซึ่งจากทฤษฎีการศึกษาจะเห็นได้ว่าบุตรถูกระงับมานานนับปี เพราะ บิดาข่มขู่มิให้เปิดเผยเรื่องราวต่อผู้ใด และเมื่อถูกจับกุมอัตราโทษที่ได้รับอาจไม่เพียงพอให้บิดาเกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมาย ซึ่งหลังจากที่ได้คำนวณถึงปัจจัยต่าง ๆ แล้ว จึงอาจเป็นเหตุให้บิดาตัดสินใจก่ออาชญากรรมตามทฤษฎีการเลือกอย่างเป็นเหตุเป็นผล จึงสันนิษฐานว่าการเลือกบุตรที่เป็นเด็กมาเป็นเหยื่อ เพราะ บุตรเป็นเด็กที่ไว้วางใจบิดา ทำให้บิดาเข้าถึงตัวบุตรได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นการสัมผัสร่างกาย การออกคำสั่งให้ปฏิบัติตาม และการกระทำต่อบุตรมีความเสี่ยงต่อการถูกจับกุมน้อย เพราะบิดาสามารถทำการควบคุมไม่ให้เปิดเผยเรื่องราวได้ ตามทฤษฎี Child Grooming เมื่อบิดาเป็นผู้กระทำผิดโดยเลือกบุตรเป็นเหยื่อและจะลงมือก่ออาชญากรรมทางเพศต่อบุตรในขณะที่อยู่อาศัยกันเพียงลำพัง จึงเป็นสามสิ่งประกอบกันอันก่อให้เกิดอาชญากรรมตามทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นจริงที่มองว่า ถึงแม้ว่าโลกจะมีความก้าวหน้าไปมาก กฎหมายมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ กระบวนยุติธรรมทางอาญาก็มีการพัฒนาเพื่อความยุติธรรมตามยุคตามสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว แต่อาชญากรรมเรื่องนี้ยังคงมีอยู่เสมอตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงมีความสนใจต่อการป้องกันและปราบปรามเรื่องนี้ จึงได้ยกรณีกฎหมายจากชาวทางสังคม นำมาวิเคราะห์ถึงการกระทำของบิดาด้วยแนวคิดและทฤษฎีมานุษยวิทยา จิตวิทยา และอาชญาวิทยา เพื่อนำไปสู่ข้อค้นพบเพื่อจะได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาก่ออาชญากรรมทางเพศในครอบครัวจากบิดาต่อบุตร จากการศึกษาและทำวิเคราะห์แล้วพบว่าพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของบิดาอาจมีสาเหตุดังนี้ 1. บิดามีโครโมโซมของอาชญากร หรืออาจมีความผิดปกติทางจิต 2. บิดาเป็นบุคคลปกติที่ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ อันเนื่องมาจากการแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ และการเลือกก่ออาชญากรรมตามทฤษฎีอาชญาวิทยา 3.การล่วงโทษอาจไม่สอดคล้องต่อการก่ออาชญากรรมตามทฤษฎีการล่วงโทษ

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

(1) รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการรณรงค์หรือจัดทำโครงการมีบุตรเมื่อพร้อม อันหมายถึงการเติบโตอย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดีของบุตร

(2) กฎหมาย อาจต้องใช้วิธีการลงโทษด้วยความรุนแรงโหดร้ายอย่างที่สุด เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเพศในครอบครัวที่บิดากระทำต่อบุตร เพราะการลงโทษเช่นนั้นสามารถข่มขู่และยับยั้งตัวผู้กระทำผิดที่ได้รับโทษ และบุคคลทั่วไปให้เกิดความเกรงกลัวโทษ จนไม่กล้ากระทำผิดขึ้นอีก

(3) ในกรณีที่บิดาพันโทขแล้วต้องมีคำสั่งทางกฎหมายห้ามบิดาพบเจอกับบุตรอีก (ยกตัวอย่าง กฎหมายของประเทศแคนาดา ได้มีคำสั่งทางกฎหมายห้ามบิดาและบุตรพบเจอกันตลอดชีวิต กรณีบุตรจำวานฆ่าบิดา มารดาของตนเอง มารดาเสียชีวิต แต่บิดาอาการสาหัสและรอดชีวิตมาได้)

2) ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

(1) สถาบันครอบครัวต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการขัดเกลาทางสังคม และสร้างความผูกพันให้สมาชิกในครอบครัว มีความรัก ความอบอุ่นตั้งแต่ระดับครอบครัว ไปจนถึงการสร้าง ความผูกพันในระดับสังคมอื่น ๆ

(2) สถาบันการศึกษาจัดให้มีการอบรมจากผู้เชี่ยวชาญ ให้บุคลากรในโรงเรียนได้มีความรู้ ความสามารถในการสร้างโรงเรียนให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยโดยการรับฟัง ช่วยเหลือ และให้ความรู้เด็กเรื่องการถูกปฏิบัติจากคนในครอบครัว

(3) จัดทำเว็บไซต์สำหรับการแจ้งเรื่อง ความรุนแรงในครอบครัว เช่น www.wannatalkaboutit.com เพื่อให้ผู้ที่ได้รับรู้เรื่องราวจากบุตรที่ยังเป็นเด็กเกินกว่าจะแจ้งเรื่องด้วยตนเอง ได้ได้เข้าไปแจ้งเรื่องราวที่เกิดขึ้น หรือบุตรที่สามารถจะแจ้งเรื่องได้ด้วยตนเองสามารถเข้าไปขอความช่วยเหลือได้อย่างรู้สึกปลอดภัย

(4) ทำวิจัยในเรื่องอาชญากรรมทางเพศในครอบครัว โดยการวิเคราะห์จากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องขังจากความผิดนี้ รวมทั้งทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อพิสูจน์ทฤษฎีที่ได้ทำการทบทวนวรรณกรรม ให้ได้มาซึ่งสาเหตุที่แท้จริงของพฤติกรรมบิดา

(5) ทำวิจัยที่เกี่ยวกับกระบวนการเยียวยาเหยื่อ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อนำไปสู่ข้อค้นพบให้เหยื่อสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขแม้จะเคยผ่านเหตุการณ์เลวร้ายในอดีต

(6) หากมีความเสี่ยงที่จะเกิดเหตุการณ์อาชญากรรมทางเพศในครอบครัวขึ้น หรือเกิดขึ้นไปแล้ว ผู้เป็นมารดาหรือสมาชิกในครอบครัวต้องทำการตัดหนึ่งด้านของสามเหลี่ยมแห่งการเกิดอาชญากรรม ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง

เอกสารอ้างอิง (References)

- การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2547). นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2547-2556. สำนักงานศูนย์ดำเนินการเกี่ยวกับผู้อพยพ. https://www.m-society.go.th/ewtadmin/ewt/mso_web/article_attach/3768/4500.do
- ข่าวออนไลน์7HD. (2568, 23 กุมภาพันธ์). ข่าวออนไลน์7HD. <https://news.ch7.com/detail/786680>
- จักรี ไชยพินิจ. (2560). บทวิพากษ์ทฤษฎีการเลือกอย่างเป็นเหตุเป็นผล: ข้อจำกัดในการสร้างคำอธิบายทางสังคมศาสตร์. วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา, 4(1), 51-84.
- ณัฐวัฒน์ สุทธิโยธิน. (2557). ทฤษฎีการลงโทษ (หน่วยที่ 6). ใน แนวการศึกษาชุดวิชา กฎหมายอาญาและอาญาวิทยาชั้นสูง. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ต้องรัก จิตรบรรเทา. (2562). บุคลิกภาพตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์. *วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ*, 10(2), 275-285.

ไทยรัฐออนไลน์. (2563, 12 พฤษภาคม). *ไทยรัฐออนไลน์*.

<https://www.thairath.co.th/news/local/northeast/1842674>

นิมิต ทักวนานต์. (2561). *การพัฒนาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังไร้ญาติ*.

shorturl.asia/Rkxsc

นิยพรรณ วรรณศิริ. (2550). *มานุษยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม*. บริษัทเอ็กซ์เปอร์เนท จำกัด.

<http://jfklib.oas.psu.ac.th/opac2/BibDetail.aspx?bibno=1131564>

บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่. (2565, 13 มกราคม). *ความหมายของ “สถาบันครอบครัว”*. กรมกิจการเด็กและเยาวชน.

<https://www.dcy.go.th/office/province/chiangmaishelter/content/1641904862765/1642082428056>

ปราณี ปวีณนา. (ม.ป.ป.). *ล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual Harassment) หยุดให้ทัน ป้องกันซึมเศร้า*.

โรงพยาบาลมนารมย์. https://www.manarom.com/blog/sexual_harassment.html

พรสุข หุ่นรินทร์, ประภาเพ็ญ สุวรรณ, สุรีย์พันธุ์ วรพงศธร, และ อนันต์ มลารัตน์. (2555). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. อักษรเจริญทัศน์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.

สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์. (2563). *ประมวลกฎหมายอาญา*. เจริญรัฐการพิมพ์.

สันทกฤษณ์ บุญช่วย, และ จตุพร ธีราภรณ์. (2561). กระบวนการลูกเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน: ศึกษาตามกรอบทฤษฎีอาชญาวิทยา. *วารสารสังคมศาสตร์วิจัย*, 9(1), 272-291.

สุขุม อรุณจิต, และ วุฒิพล มั่นเหมาะ. (2559). ปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศและแนวทางการป้องกันอาชญากรรมทางเพศตามทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม. *วารสารวิชาการอาชญาวิทยาและนิติวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ*, 2(1), 4-18.

สุดารักษ์ สุวรรณานนท์. (2565, 9 ธันวาคม). *ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ: เมื่ออาชญากรมีภาพลักษณ์ดีแบบที่ใคร ๆ ก็ชื่นชม*. สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ).

<https://knowledge.tijthailand.org/article/detail/good-personality-criminal>

สุพิศวง ธรรมพันทา. (2543). *มนุษย์กับสังคม = Man and society*. ภูมิไทย.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2552, 1 มีนาคม). *อาญา-อาชญา*. <http://legacy.orst.go.th/?knowledge=อาญา-อาชญา-๑-มีนาคม-๒๕๕๒>

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554, 26 มกราคม). *บุตร*. <http://legacy.orst.go.th/?knowledge=บุตร-๒๖-มกราคม-๒๕๕๔>

อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ. (2548). *ทฤษฎีอาญา*. วิญญูชน.

โอบจพ ตราช. (2562, 22 พฤษภาคม). แต่งงานในเครือญาติ อาจทำลูกเสี่ยง. โรงพยาบาลสมิติเวช.

<https://www.samitivejhospitals.com/th/article/detail/แต่งงานในเครือญาติ>

AMARIN 34 HD. (2567, 3 สิงหาคม). ข่าว. AMARIN 34 HD.

<https://www.amarintv.com/news/social/226992>

Amnesty International Thailand. (ม.ป.ป.). ยุติโทษประหารชีวิต. แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย. <https://www.amnesty.or.th/our-work/death-penalty/>

Clarke, R., & Eck, J. E. (2003). *Become a problem-solving crime analyst* (1st ed.). Willan.

<https://doi.org/10.4324/9781315060965>

Grady, M. D., & Levenson, J. S. (2021). Prevalence rates of adverse childhood experiences in a sample of minor-attracted persons: A comparison study. *Traumatology*, 27(2), 227–235. <https://doi.org/10.1037/trm0000273>

Mangkhalasiri, P. (2025). *Challenges of investigating and prosecuting child sex trafficking and child labour trafficking in Thailand* (Doctoral dissertation, University College London).

Michael Welner. (2011). *Darkness to Light: End Child Sexual Abuse, 7 Steps to Protecting Our Children*. The Ithaca Journal.

NCMEC. (2023). *CyberTipline Reports*. National Center for Missing & Exploited Children.

<https://www.missingkids.org>

SDG MOVE. (2567, 17 ธันวาคม). ครม. ตีกลับ “ข้อเสนอยกเลิกโทษประหารชีวิต” ของ กสม. ชี้ความผิดร้ายแรงส่งผลกระทบต่อจิตใจประชาชน. <https://www.sdgmovement.com/2024/12/19/cancel-execution-thailand/>

UNICEF. (2018). *Annual Report 2018: For every child, every right*. UNICEF Division of Communication.

Victorian Centres Against Sexual Assault. (n.d.). *What is sexual assault*. 1800RESPECT.

<https://www.1800respect.org.au/languages/thai-what-is-1800respect/thai-what-is-sexual-assault>

陳, 曉欣. (2025, March 4). *Hong Kong News*.

<https://www.hk01.com/%E7%A4%BE%E6%9C%83%E6%96%B0%E8%81%9E/6021631.6/>